

La tribuna

Mercedes Milá: Una antiga i ferma relació d'amor i confiança amb Menorca

Josep Pons Fraga (*)

Mercedes Milà mantén, des de fa més de 25 anys, una estreta i intensa relació amb Menorca: «Fixa't -explicava en una entrevista amb la revista d'Ana Rosaporto tota la vida aquí i l'illa me continua sorprenent».

Va conèixer l'illa a través del seu oncle, l'arquitecte i dissenyador Alfonso Mlià, que Oriol Regàs ha definit com a culte, curiós i vividor. Són tres adjectius que podem aplicar perfectament a la nostra tertuliana d'avui capvespre, protagonista d'una de les trajectòries professionals més interessants del periodisme actual, que inicià a El Correo de Andalucía i Don Balón, amb programes de gran audiència dirigits per Luis del Olmo; Iñaki Gabilondo a la SER; Televisió Espanyola; TV3, Antena 3; l'experiència sociològica de Gran Hermano... Però, sense dubte, tota la capacitat de comunicació d'aquesta periodista de raça s'expressa en les seves dues grans especialitats: les entrevistes i els reportatges d'investigació.

Fruit de la relació apassionada amb Menorca, Mercedes Milà va ser la pionera dels socis d'honor del ViveMenorca. Ella fou la primera que es va inscriure, després de l'ascens de l'equip a la Lliga ACB. Debutà com a «padrina oficial» en el suplement dominical més llegit de tot l'Estat i des de llavors no ha deixat de promocionar a l'equip. El seu nom encapçalava els de Joan Manuel Serra, Iñaki Gabilondo, Josema Yuste, el davanter del Reial Madrid Raúl, i els tennistes mallorquines Rafa Nadal i Carlos Moyà.

Ras i curt, Mercedes Milà és una

menorquina més, que avui participa de bon gust en aquestes tertúlies a la fresca de Es Mercadal, que algun dia havia de ser la pregonera de les festes de Gràcia de Maó, la ciutat de Menorca amb la que es sent íntimament lligada, tota vegada que coneix els seus secrets, les seves històries, i les famílies.

En un breu recorregut pel centre urbà de la ciutat del gran port, visita el mercat, i escull els productes de la terra a «Fruites i Verdures Caimaris-Villalonga», de donya Magdalena. Clienta habitual de la platja des peix, gaudeix de l'espectacle dels productes de la mar, que han capturat les barques a la matinada, i admira la sípia, el sarg, el moll i el pagre, peixos saborosos, plens de vida i color.

Amb el seu Renault 4 blanc es desplaça

fins al restaurant Es Cap Roig, un indret on es confón la terra de Menorca amb la mar, on acaba l'illa i l'horitzó s'esdevé inabastable, amb siluetes de barques llunyanes, nord enllà. Desvetllarem un petit secret en explicar que el plat preferit d'aquesta dona -que sap unir en un mateix contrast la fermesa del seu caràcter i la bondat de la seva personalitat és la fideuà, elaborada amb peix de roca dels penyassegats de Menorca.

Molts capvespres, o millor si comença el fosquet, baixa en bicicleta fins a la platja de Sa Mesquida, on camina relaxadament i neda, fins a sol post.

Els matins, s'atura al Cafè Andalusia, on l'espera el seu bon amic Manolo Escalona, i també saluda a Toni, l'encarregada del Casino d'Es Dineret. Després arriba

fins al Cristanal i Gradinata, on demar dos «manolitos», petits entrepans elaborats amb art per Chiqui, i pren no d'aquelles cases que estan a la venda tota vegada que els seus amics sempre insisteixen amb allò de que «ens trobarà una casa a Menorca»... però Mercedes en moltes ocasions, no s'atreveix a dir-l els preus que en demanen els propietaris.

Polèmica, intensa, excel·lent professional, Mercedes Milà ha sabut interronpre la seva estada a Menorca per a donar suport a la causa benèfica de Cirujano Plástico Mundi a Palma; ha signat manifest de suport al Club Marítim de Maó per a que continui gestionant el Mol de Llevant; ha presentat les cases bioclimàtiques de Binisafüller Rotters; i participat en les campanyes l'Associació de Familiars d'Alzheimer de Menorca; i estat al costat de promotors com Manu Camarero, president del Grup Prasa, en la presentació dels projectes a Son Parí i també acudí junt amb seu germà, i un altre excel·lent professional de la comunicació, Lorenzo Milà, a l'stand de Menorca a la fira Fitur de Madrid.

Com deia en una llarga entrevista publicada el maig de 2000, «quan acabi tot aç m'estarà esperant la meua Menorca». Avui no li demanam, com feia Umbral en aquell divertida entrevista, que ens parli del seu llibre, sinó que ens porti noves dades de la seva relació d'amor i confiança amb Menorca.

(*) Presentació de la tertúlia a la fresca celebrada el 30 de juliol a Es Mercadal

Al Sr. Regidor de Cultura de Ciutadella (no de Maó)

Vicente Fontestad (*)

Estimat Sr. Manolo Pons Muñoz, em sap greu veure com ha reaccionat davant la moció que va presentar el PSOE el passat dimarts al Ple extraordinari. Durant la meua exposició de la moció de la posta en marxa de l'Institut Municipal de Cultura en cap moment em vaig dirigir a vostè en to despectiu. Li vaig exposar les raons per las que creiem que s'ha de posar en marxa aquest Institut, no li vaig dir res personal, no li vaig criticar la seva manera de fer feina (evidentment és molt prest, acaba de prendre possessió del càrrec) i estic convençut de que vol el millor per a Ciutadella. Abans d'aquest Ple, varem coincidir en varis actes i sempre hi va haver un tracte cordial entre nosaltres, fins i tot vam parlar de no entrar en atacs personals perquè els dos creiem en una altra manera de fer política, la del diàleg, el raonament i la argumentació.

Ja em va sorprendre a la Comissió informativa de cultura la seva actitud. Quan vos-

tè em va donar pas per explicar la moció, va començar a parlar amb la Sra. Antònia Salord mentre jo estava parlant, per tant no em va escoltar.

En aquella comissió ja em va parlar de la falta de confiança que jo tenia en vostè i em va dir que li tenia que donar temps per començar a treballar. De seguida li vaig dir que aquesta moció no era un atac personal perquè jo li tenia tota la confiança, però que era necessari no perdre temps en tenir un organisme que faciliti la gestió cultural. En aquest cas ja existeix l'Institut Municipal de Cultura i tan sols es necessita posar-lo en marxa. Li vaig dir que l'intenció de crear dues fundacions em semblava una bona idea, però també és cert que es necessita bastant de temps en posar-la en funcionament. També li vaig comentar que l'IMC permet crear les fundacions i el que calgui per un bon funcionament de la Cultura a Ciutadella.

Quan va acabar la Comissió vaig creure que havia entès que tenia la meua confiança, perquè així li vaig dir en varies ocasions. Però resulta que durant el Ple, després de la meua explicació, raonament i

argumentació del perquè de la posta en funcionament de l'IMC (que per cert forma part fonamental del nostre programa) vostè em va respondre dient que en aquesta vida pensava que ja no el podia sorprendre res, però que vist el que jo havia exposat, encara el vaig sorprendre. Va repetir que no li tenia confiança.

Va dir que jo em pensava que no era una persona vàlida per aquest càrrec, que jo estava seguint les consignes del PSOE i una sèrie de coses que sincerament no em podia creure que m'ho digués vostè.

En cap moment em va rebatre els meus raonaments, es va dedicar a recordar que a Maó la cultura funciona molt bé i que allà treballen amb dues fundacions, per tant aquí també ha de funcionar igual. De l'IMC tan sols recordo que va dir que era un organisme que feia molt de temps que es va crear i que el PP no va votar a favor en el seu moment.

Jo li vaig demanar sobre la situació de Can Saura, el Museu Municipal, el projecte des Born.... També li vaig demanar si, com a mínim, s'havia llegit els estatuts de l'IMC, perquè sinó no entenc que pugui parlar d'u-

na cosa que no coneix...

De totes les meves preguntes no en va respondre ni una, va seguir amb el seu discurs, que curiosament seguia la mateixa línia de la seva portaveu. Aquí tal vegada sí que podem parlar de consignes, no ho troba?

No és correcte voler fer veure al poble de Ciutadella que la oposició vol posar travas a la gestió Municipal pel fet que no pense de la mateixa manera.

És increïble que vulguin fer creure que nosaltres actuem en contra de Ciutadella això no s'ho creu ningú.

Particularment em coneix molta gent i d'alguna cosa puc estar satisfet és de que una persona dialogant i tolerant i això és cosa de dos dies, perquè no dubto de la seva experiència, però un servidor ja fer sa mili fa molts d'anys.

El convido a prendre un cafè i a tenir una bona tertúlia, segur que tenim molt de que parlar amigablement.

I li repeteixo que li dono el meu suport i que té la meua confiança.

Una abraçada.

* Regidor del PSOE